

[Mose Hansen.]

grund af deres konsekvens på arbejdsmarkedet retteligt burde være afgjort ved den faste voldgiftsret. Jeg har brugt den mindre arbejdsgiver som eksempel, men det modsatte kan vel også være tilfældet. Arbejdsretten skal efter lovforslaget have karakter af egentlig domstol på linje med landets øvrige domstole. Ved disse kan den lille mand, så vidt jeg ved, få fri proces, altså dækning for sine omkostninger til sagkyndig bistand. Efter min opfattelse burde noget lignende være gældende ved den faste voldgiftsret.

De afgørelser, der træffes af den faste voldgiftsret, kan ikke appelleres. Der er meget, som taler for, at afgørelse af disse spørgsmål træffes hurtigt, og at afgørelserne er endelige, men som retten er opbygget med arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanterne stående over for hinanden i de spørgsmål, der indbringes for den faste voldgiftsret, må det vel i mange tilfælde blive formanden alene, der skal træffe de endelige afgørelser. Jeg rejser derfor det spørgsmål, om retten har den rette sammensætning. Jeg mener, der burde være flere juridisk sagkyndige dommere. I øjeblikket er der, så vidt jeg forstår af lovforslaget, kun én, nemlig formanden. En sag, der er afgjort af den faste voldgiftsret, kan som nævnt ikke appelleres, og jeg mener derfor, at afgørelsen burde træffes på et bredere juridisk grundlag.

Alligevel skal jeg med disse få bemærkninger på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg takker de ærede ordførere for tilslutningen til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Helge Nielsen spurgte, om jeg overvejer en mere gennemgribende revision af loven. Det har jeg ikke tænkt at gøre i øjeblikket. Forholdet er det, at såvel hovedorganisationerne som den faste voldgiftsret selv ikke mener, at en sådan revision i øjeblikket er påkrævet.

Til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen vil jeg gerne sige, at jeg er lidt forbavset over de spørgsmål, der bringes ind i debatten her om en lovgivning, der alene vedrører retstvister og slet ikke har noget med de

problemer at gøre, som det ærede medlem rejste. Det ærede medlem pegede på, at arbejdsforhandlingerne snart skal begynde, og spurgte: hvad så? Det er problemer, som i et og alt henhører under forligsmandsloven, de har ikke noget med denne lovgivning at gøre.

I anledning af de spørgsmål, der direkte er stillet, vil jeg sige, at naturligvis er regeringen afgjort interesseret i, at der tilvejebringes nye forhandlingsregler. Statsministeren og andre har klart givet udtryk herfor, arbejdsministeriet har også over for arbejdsmarkedets parter givet udtryk for den interesse, vi har i disse problemer.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Chr. Madsen, at han ligesom en anden, som han citerede, havde mistet barnetroen. Det er klart, at jeg også selv mange gange har været utilfreds med de kendelser eller domme, som er afsagt af den faste voldgiftsret, og sådan vil det vel altid være. Men under alle omstændigheder må man jo være opmærksom på, at de faglige organisationer og organisationernes medlemmer ud over landet må være interesseret i at opretholde en sådan retsinstans for at sikre overholdelsen af de kollektive overenskomster, som jo både lønmodtagere og arbejdsgivere har en afgjort interesse i at få overholdt.

Det ærede medlem hr. Mose Hansen rejste bl. a. spørgsmålet, om ikke det var lovlig lidt med kun én juridisk dommer, som man har det nu, idet denne jo i mange tilfælde må få den afgørende indflydelse. Jeg vil gerne sige, at parterne ud over repræsentanter for organisationerne blandt selve dommerne også har juridiske repræsentanter i retten.

Hermed tror jeg at jeg har besvaret de stillede spørgsmål.

Thisted Knudsen: Jeg forstår ikke, at den højtærede arbejdsminister er forundret. Der er ikke noget at være forundret over. Den højtærede arbejdsminister kender mit partis stilling til alle disse spørgsmål gennem vort arbejde i arbejdsretskommissionen og andre steder. Det afgørende for os er, om vi kan forvente noget fra regeringens side, eller om vi ikke kan, og jeg må forstå den højtærede arbejdsminister sådan, at vi intet kan forvente. Regeringen vil fort-